ஒரு 30, 40 வருஷங்களுக்கு முந்தி, இந்த ஒரு ரூவா நோட்டு, அஞ்சு ரூவா நோட்டு இதெல்லாம் அதிகமா கிடையாது. 100 ரூவா, 1000 ரூவா, 100 ரூவா அந்த மாதிரி அதிகமான பணத்துக்கு தான் நோட்டு போட்டுண்டுருந்தா, அந்த நாள்ல. அப்படி இருக்கறப்போ, ஒரு மலை ஒண்ணு இருந்தது. அந்த மலைக்கு அன்னண்ட ஒரு English ராஜ்யம் இருந்தது. அந்த மலைக்கு இன்னண்ட ஒரு French ராஜ்யம் ஒண்ணு இருந்தது. ரொம்ப நாளைக்கு முந்தி. French காராளுக்கு இன்னும் ஜாஸ்தி இந்த தே□த்துல ராஜ்யங்கள்ளாம் இருந்த காலத்துல. அப்ப French ல எலெக்ஷன், கிலக்ஷன் நடக்கறதுண்டு.

அப்ப அந்த நாள்ல British ல அவ்வளவு எலெக்ஷன்ல கலகங்கள், அராஜகங்கள்லாம் அதிகமா கிடையாது. French ல தான் எலெக்ஷன்ல ரொம்ப கலகங்கள் அராஜகங்கள் ஜாஸ்தியா நடந்துண்டுருந்தது. அப்ப இந்த French எல்லைக்கும் அன்னண்ட British எல்லைக்கும் ஒரு மலை ஒண்ணு இருந்தது நடுவுல. இந்த இங்க ஒரு பெரிய மனுஷன் ஒத்தன் இருந்தான் French எல்லைல. அவனண்ட நிறைய பணம் இருந்தது. அந்த பணத்தெல்லாம் இவன் எலெக்ஷன் டயத்துல அத அடிக்கறது, குத்தறது, வெட்றது, இருக்கறத தூக்கிண்டு போய்டறது, வூட்டெல்லாம் பலாத்காரமா புகுர்றது,இப்படியெல்லாம் French ராஜ்யத்துல பண்ணிண்டு இருந்தா. அவன் மொள்ள, இவனண்ட இருக்கற பணம், நல்ல பணக்காரனா இருக்கான். இந்த எலெக்ஷன் ஸமயத்துல இவன் பணத்தெல்லாம் புடுங்கிண்டு வுட்டுறல்லானுட்டு ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமா இவன் வூட்ட சுத்தறத்துக்கு ஆரம்பிச்சுது.

அவன் வூட்டுக்கு பக்கத்துல, கொல்ல பக்கத்துல மலை இருந்தது. அந்த மலைல போய் ஏறி, ஏறிண்... மொள்ள ஏறி, மலை உச்சிய தாண்டிட்டா அந்தப் புறம் British police காரா இருக்கா. அங்க ஒண்ணும் இந்த எலெக்ஷன்காரா இந்த ஊர்காரா வர முடியாது. French கலகக்காராள்லாம் வர முடியாது. அவனுக்கு ஒரு 10, 20 லக்ஷ ரூவா இருந்தது. அவன் என்ன பண்ணினான், இந்த French நோட் அதிகமா இங்கல்லாம் செலவாணி ஆகாதேன்னுட்டு எல்லாம் நிறைய இரும்பு பொட்டிகள 30, 40 இரும்பு பொட்டிகள தயார் பண்ணி அதுல தங்க நாணயமாயும், வெள்ளி நாணயமாயும், ரூவாயாயும், பவுனாயும், அரை பவுனாயும் இப்படியெல்லாம் நிறைய ஒரு 10, 15 லக்ஷ ரூவாய்க்கு பண்ணிவச், வச்சுருந்தான். இந்த, அந்த அங்க, இங்கோ்ந்து உபயோகப் படாதுன்னுட்டு எல்லாம் பணமாவே வச்சுண்டுருந்தான். அவன் அத்தன ரூவாயும் மூட்ட கட்டிண்டு அவன் மொள்ள இந்த மலையினுடைய உச்சிக்கு வந்து இன்னண்ட வந்துடனும்னுட்டு ப்ரயத்னம் பண்ணினான்.

அப்படி ப்ரயத்னம் பண்றப்ப அவனால முடியல. இவ்வளவு பாரத்தை தூக்கிண்டு ஏர்றத்துக்கு முடியல மலைல. அதுவும் திருட்டுத்தனமா கிடுகிடுன்னு ரொம்ப வேகமா ஏற வேண்டியிருக்கு. அவா, அந்த எலெக்ஷன் கலகக்காராள்லாம் கிட்ட கிட்ட வந்துண்டுருந்தா. அவனால ஏற முடியல. சரி அப்ப கொஞ்சம் கொஞ்சமா விட்டுத் தள்ளிட்டு எதோ ஒரு, ஒரு 1000 ரூவாயாவது ஒரு 4000, 5000 ரூவாயாவது பவுனா வச்சுக்கலாம்னுட்டு, அப்படி நினைச்சுண்டு வந்தான் அவன். அப்ப அந்த French போலிஸ்காரன் ஒருத்தன் அவன் English போலிஸ்ல பெரிய்ய அதிகாரி. அவன் போலிஸ்காராளுக்கு சொல்லி அனுப்பிச்சு எங்களால நிறைய லக்ஷ கணக்குல English நோட் இருக்கு என்னண்ட, அதுக்கு ஏதானும் பணம் கிடைக்குமானுட்டு போய் விஜாரிச்சுண்டு வான்னுட்டு சொல்லி அனுப்பிச்சான். இவன் பணக்காரனாச்சேன்னுட்டு அந்த போலிஸ சேர்ந்தவன் ஒத்தன் 4,5 லக்ஷ ரூவாய்க்கு நோட்டுக்கு பணம் கிடைக்குமான்னு கேட்டான். இவனுக்கு ரொம்ப ஸந்தோஷமா போச்சு. இப்ப இவ்வளவு பணத்தையும் எடுத்துண்டு நம்ப மேல ஏற முடியாதுன்னு, இல்ல, அதுக்குள்ள நம்ம ஏறவும் முடியாது, சொத்தையும் விட்டுட்டு போய்டனும். ஏதோ ஆஸப்பட்டு எதானும் ஒரு லக்ஷம், ரெண்டு லக்ஷத்தை எடுத்தாக்கூட அதுவும் தூக்கிண்டு போறதுக்குள்ள இவா வந்து த்ருக்கள் வந்து நம்ம இழுத்துண்டு வந்துடுவா, புடிச்சு இழுத்து கூழ போட்டுடுவா. அதனால இந்த பண, பணத்த எடுத்துண்டு போக முடியாது.

அப்ப இவ்வளவுக்கும் தன்னண்ட எத்தன ரூவாய்க்கு நூ நோட்டு குடுக்கறேன்னுட்டு கேட்டான். நூ எவ்வளவு இருந்தாலும் குடுக்கறேன் அப்படின்னான். அப்ப தன்னுடைய சொத்து முழுக்க நோட்டாவே பண்ணி அப்படியே அந்த நோட்ட வெறும்ன துணில சொருகிண்டு மலை மேல ஏறி அக்கறைக்கு போய்ட்டான் அவன். அவ்வளவு பணமும் அவனுக்கு, இதே நாணயமா இருந்தா இவன் அத ரக்ஷிச்சுண்டு இருக்க முடியாது. தனக்கு உபயோகப்பட முடியாது. எல்லாம் நோட்டா மாத்திட்டத்துனால அங்க வந்து தனக்கு மலை மேல ஏறி, மலைக்கு அக்கறைல போய் ஸௌக்யமா, அங்க போய் உடனே அதெல்லாம் திரும்பியும் நோட்டுக்கள்லாம் வச்சுண்டு Bank லயோ, கூங்க்லயோ மாத்திண்டு அவன் பாட்டுக்கும் ரொம்ப க்ஷேமமா வியாபாரம், க்யாபாரம் பண்ணிண்டு ஸௌக்யமா இருந்தான் அப்படினுட்டு ஒரு கதை சொல்றது.

அதாவது நமக்கு பெரிய்ய ஆபத்தா இருக்கறப்போ, நிறைய பணமிருக்கு நிறைய காசும் பணமுமாயிருக்கு,செப்பு காசும், வெள்ளி காசும், தங்கக் காசுமாருக்கு. இதெல்லாம் இன்னொரு அரை மணிக்குள்ள பெரிய ஆபத்து வரப்போறதுன்னா, இவ்வளவையும் தூக்கிண்டு போமுடியாது. அவ்வளவையும் தூக்கிண்டு போறதுக்கு எந்த மாதிரி மாத்தி தூக்கிண்டு போனா, நாம் எடுத்துண்டு போலாமோ அந்த மாதிரி மாத்தறத்துக்கு நோட்டுன்னுட்டு ஒண்ணு இருக்கு. அது கிடைச்சுட்டு தானா, நாம இந்த ராஜ்யத்தை விட்டு இன்னொரு ராஜ்யத்துக்கு போறப்ப கூட அது நமக்கு உபயோகப்படும். இல்லாம போனா இந்த ராஜ்யத்துலயே போட்டுட்டு தான் போகணும். நம்ம உயிர மாத்ரம் காப்பாத்திட்டு, உயிர் மாத்ரம் போகும் இன்னொரு ஊருக்கு. இந்த பணமெல்லாம் வராது. இந்த பணமெல்லாம் இங்கேயே வுட்டுட்டு தான் போகணும்.

அந்த மாதிரி நம்ப எல்லாரும் இந்த பூலோக ராஜ்யத்தை விட்டுட்டு இன்னொரு ராஜ்யத்துக்கு போய்தான் ஆகணும் என்னிக்காவது. பூலோகத்தை வுட்டுட்டு ஒவ்வொருத்தரும் போயிண்டுதானுருக்கோம். நமக்கு, இருந்தவாளும் போயிண்டுருக்கா. நாமளும் ஒரு நாளைக்கு போறதுக்கு தான் பார்த்துண்டு ருக்கோம். போறப்ப இங்க இருக்கறதெல்லாம் அப்படியே வுட்டுட்டு போய்டறோம். ஒண்ணும் எடுத்துண்டு போக முடியல. அப்படி இல்லாம எல்லாத்தையும் எடுத்துண்டே போகும்படியா ஒரு நோட் ஒண்ணு , ஒரு நோட்டா ஒண்ணு மாத்தணும்னுட்டு இது ாஸ்த்ரத்துல சொல்லிருக்கு. அந்த நோட் தான் தர்மம், தர்மம்னு பேரு.

ஆகையினால இவ்வளவு பணத்தையும் தர்மமா பண்ணி வச்சுட்டா தர்மங்கறது பின்னோடயே வரும். அதனால எங்க போனாலும் விடாது நம்ம. தர்மம் பண்ணாத பணமா மாத்ரம் வச்சுருந்தோமானாக்க, பணமும்,ஸு கமும், இங்க இருக்கற போகமும், ஸு கமும், இப்படியே பண்ணி வச்சுண்டுருந்தோம்னாக்க, இது இந்த போகமும் ஸுகமும் இன்னும் பாவமாத்தான் மாறும். பாவத்தை தூக்கிண்டு போகணும் அப்போ. பாக்கி இருக்கற பணத்த, பணம் அப்படியே வச்சுடணும். ஏதோ காமமோ, ஸுகமோ, போகமோ இதெல்லாம் அனுபவிச்சோமானா அவ்வளவும் பாவ நோட்டா கைல இருக்கும். அதனால புண்ய நோட்டா இருக்காது. பாக்கி பணம் இருந்துதானா அப்படியே இருக்கும்.அது புண்ய நோட்டுமில்ல, பாவ நோட்டுமில்ல. அப்படியே கிடக்கும் அது. நாம எடுத்துண்டு போக முடியாது. அதனால நாம எப்படி இருந்தாலும் நாம வந்து நிஸ்சயமா அந்த தேதில போயாகணும். ஏதோ ஒரு தேதில.

அப்ப போறப்போ நம்ம இருக்கறத்தையெல்லாம் பணத்த மாத்ரமில்ல, உடல் இருக்கற படியான,□ரீரத்துல இருக்கும்படியான ஒரு □க்தி, வாயில் இருக்கும்படியான, நாக்கில் இருக்கும்படியான ஒரு □க்தி எல்லாத்தையும் தர்ம நோட்டா மாத்திடணும்.

நம: பார்வதி பதயே ஹர ஹர மஹாதேவா
கோவிந்த நாம ஸங்கீர்த்தனம் கோவிந்தா கோவிந்தா